

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

3. De incertitudine humanæ vitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](#)

breuem, nempe primo, quia sciebat hanc vitam nobis non esse nisi continuam misericordiam, exilium, & miseriam, ac idcirco ab eam nos liberaret, & ad patriam cœlestē renocaret. 2. quia summo amore nos cōspectum; iam autem constat eum, qui aliquem amat, ægide dici posse abesse ab eo quem amat. 3. ut eō magis vitam præsentem contemneremus, & aspiraremus ad eternam.

MEDITATIO III.

De miseria incertitudinis hum. vite.

CONSIDERA, breuitatem vitæ, si nobis certo constaret, fore tolerabiliorum, ut si v. c. constaret nos 30. 60. 70. annos victuros, at hoc quoque incertum est. Nescit homo, ait Sapiens, finem suum, sed aut pisces capiuntur hamo, & sicut aues laetatio comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore malo, cum eis exemplo superumerit. Unde scitè dictū est. Morte nihil esse certius, hora vero mortis nihil incertius. Atque deo Sapiens quidā vitam humanam comparat bullis tempore pluviæ super aquam satitantibus, quarum quædam mox virgoullierunt resident, aliæ vero paulò quidem diutius fluctuant, sed omnes tandem evane-

euaneſcunt. Alii enim homines in vro materno pereunt, alii in infantia, in pueritia, alii in adolescentia, vel rili ætate, alii in senectute. Deinde, ali sanis subito pereunt, vel morbo, vel pplexia, vel casu, ut submersione, vel alio unde illata, ut gladio, sclopo, lapide. Alii extinguntur morbo breui vel de turno.

2. CONSIDERA, cum terminus vienſtræ tam sit incertus, quando sit noſtræ metitas, quod tam ſecurè, tamque cogenter viuamus, immemoresque ſanu verborum CHRISTI toties clamamus. **Matt.** Vigilate, quia nescitis, qua hora filius hominis venturus fit. quasi dicat, cum horū ſciatis, omni hora vigilate, & quia diu nescitis, omni die vigilate, &c. 2. con dera, ut energiam verborum CHRISTI intelligas, cur excubiae perperue in vrobus & caſtris hosti viciniſ habeantur, te non alia de cauſa, quam quod prædi rii ignorent, quando hostis venturis, ſi enim ſcirent, tunc certe tempore inter medio ſomno & quieti vacarent. Cum a go eadem prorsus incertitudo ſit de hora mortis noſtræ, cur non ſimiliter vigilamus? Certe anima noſtra, preſtioſior

VIT omnibus
ſpectes
angelis.
mi, por
dies que
conſtitut
quo mo
ſituſ vi
ſi ianua
CON
robis in
laſt, q
annis vi
& graui
vto neſ
ham, 1
si econ
multa be
tent, a
Deinde i
melanch
muneſ
tent. 3. 1
ſinam ne
non con
dios, nō
Miffis,
iſm neſ

NES DI

mines in v
n infantia, u
centia, v
Deinde, al
orbo, v
ersione, v
clopo, lapi
breui vello
inus vita
o sit nostru
tamque neg
oresque fin
ies clamant
ora filium h
cum hotiu
, & quia de
, &c. 1. 20
am C H R I S T
peruein
abeantur
quod pradi
s venturus
empore int
arent. Cum
ndo sit de ho
militer vigi
, pretiosior
onie.

VITÆ HVM. MISERIIS. 463

omnibus mundi urbibus & castris , & si
spectes lytrum quo redempta est , etiam
angelis. Deinde hostes animæ sunt pluri
mi, potētissimi & callidissimi, qui noctes
diesque insidiantur, & iactus aleæ in hoc
consistit, vt simus parati ipso momento
quo mors venit, vt liquet ex parabola de
fatuis virginibus, quibus imparatis clausa
Elianua. *Matt.*

25.

CONSIDERA, cur D e y s voluerit 3.
nobis incertū esse exitum vitæ. Vna cau
lest, quia multi, si scirent se 60. vel. 70.
annis victuros, different pœnitentiam,
& grauiora peccata committerent: dum
vno nesciunt, non differunt pœniten
tiam, ne forte in peccatis moriantur.
si econtra scirent, se non diu victuros,
multa bona opera, proximo salutaria omit
terent, ac tantum propriæ saluti vacarent.
Deinde in conuersatione humana forēt,
melancholici, tetrici, & fastidiosi, com
munemque pacem & concordiam turbā
rent. 3. si quis æger sciret infirmitatem
nam non fore vltimam, non cōfiteretur,
non communicaret, non inuocaret san
ctos, nō imploraret auxilium aliorum in
missis, & alia bona omittet: quia au
ism nescit, sape diligentissimè cōfiteretur,
& qui-

464 MEDITATIONES
& quidem de tota vita, vota edit, elem-
synas in pauperes profundit.

MEDITATIO IV.

De miseria fragilitatis humanae naturae

CONSIDER A vitam nostram nouam
l. **G**rum esse breuem & inceriam sed con-
fragilem multisque periculis exposu-
fie ut vitrum non sit fragilis. Pestil-
dor, infectus aer, sol feruentior, hys-
terior saepe vitam nobis eripiunt, non
lum infatibus & pueris, sed etiam adul-
rogaris, cur iste vel ille obierit? Respon-
sio in promptu est. Exhaustu aqua sanguis
que superstit audius, ex potu vini quo le-
ruit, ex nimio dolore, vel terrore, et
na haerente in guttule, ex ictu serpenti
demorso digito a fele, &c. 2. considera
etum Isaiæ de hac materia. Vox diuinis-

Is. 40. **quit clama:** & dixi, quid clamabo. Om-
caro fœnum, & omnis gloria eius quaffa
agri. **E**xsiccatum est fœnum, & cuncta
quia spiritus Domini sufflavit in eo. Quod

Lib. 3. enim similitudo in carne: ait in illa val-

Hexa. Ambrosius, quæ salubritas potest esse
6.7. turna? **H**odie videoas adolescentem pul-
dū, grata specie, suavi colore, crastinatio-